

Vill ni se en stjärna... se på Enn!

Om alla historielärare var lika goda estradörer som Mattias Enn, skulle ämnet vara ett av skolans mest älskade.

Han berättar om mellankrigstidens europeiska underhållningsvärld – en glad dans vid avgrundens rand – och det som kom efter Andra världskriget, när svenskarna lämnade isolationen i norr och började turista nere på kontinenten. Sånger och kupletter från den tidens stora namn varvas med fantastiska mellanspel där Mattias Enn elegant sammanfattar tidens strömningar med en haiku-författares precision. Vi får möta Karl Gerhard och Ernst Rolf på inspirationsresa i Berlin, Zarah Leander i möte med Joseph Goebbels, Noël Coward som efter kriget ironiskt manar sina landsmän att inte vara "beastly to the Germans". Mattias Enn går in och ut ur roller och manar fram en svunnen tid och dess mest glittrande personligheter.

Här finns också ett och annat bistick; Sverige får skämmas för fegheten under kriget och dubbelmoralen i att attackera Zarah Leander för hennes tyska kontakter medan mullret från de tyska tågen alltjämt kunde anas i luften.

Mattias Enn kommer till Valhalla som transporterad via en tidsmaskin – han inte bara spelar en av dessa forna revykungar, han ÄR en av dem på tillfälligt besök. Fraseringen, hållningen, mimiken ... allt är perfekt fångat. Han har också den skådespelarförmåga som denna eras artister hade som en självklar del av arsenalen, nästan obekvämt teatral när man är van vid moderna artisters mellansnacksmummel. Den tydliga masken, scenrollen, gör att de mer allvarligt menade numren blir lidande. Men i egenskap av ren underhållare påvisar Mattias Enn hur slött vi ofta blir behandlade av vår egen tids stora artister, som har mist den här förmågan att underhålla med hela kroppen, ända från tårna.

Om han hade varit född för hundra år sedan hade Mattias Enn kanske kunnat vara en, säg, Karl Gerhard eller Ernst Rolf, istället för att som nu strössla nostalgi över en åldrad publik i landsorten (vilket visserligen är en beundransvärd insats). Han har en bitterljuv talang för en konstart som passerade sitt bäst-före-datum innan han föddes.

Kristian Ekenberg

LYSANDE HISTORIELÄRARE. Mattias Enn berättar i sång om mellankrigstidens Europa. Han skulle platsa med Karl Gerhard och Ernst Rolf om han hade fötts ett sekel tidigare, konstaterar vår kritiker.

Musik

”Den förste turisten i Europa”
av och med Mattias Enn.

Pianist: Jan-Erik Sandvik
Valhalla, Sandviken, 13/11